



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb



Broj: Ppž-4388/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Miroslava Malacka kao predsjednika vijeća, te Maria Soljačića i Tomislava Tomašića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Diane Pavlečić kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okr. pravne osobe A1 Hrvatska d.o.o., zbog prekršaja iz članka 119. stavku 1. točka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br.: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17), odlučujući o žalbi okr. pravne osobe A1 Hrvatska d.o.o.podnijetoj protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu od 28. ožujka 2022., poslovni broj: 74. Pp-11029/2021, u sjednici vijeća održanoj dana 8. srpnja.2022.,

presudio je

Odbija se kao neosnovana žalba okr. pravne osobe A1 Hrvatska d.o.o. i potvrđuje pobijana presuda.

Temeljem članka 138. stavka 2. točke 3. c) Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj: 107/07.,39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 - nastavno PZ) okr. pravna osoba je obvezna naknaditi trošak žalbenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) kuna, u roku od 15 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom okr. pravna osoba A1 Hrvatska d.o.o. je proglašena krivom i kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 kn (stotisućakuna), zbog prekršaja iz članka 119. stavku 1. točka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama, opisanog u izreci.
2. Istom presudom okr. pravna osoba je obvezana da naknadi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) kuna.
3. Protiv te presude okr. pravna osoba je pravodobno podnijela žalbu pobijajući istu zbog: bitne povrede odredaba prekršajnog postupka i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, a u svezi odredbe članka 202. stavka 5. i zbog odluke o prekršajnoj sankciji.

4. Žalitelj u žalbi u bitnome ističu sve istovjetno kao u obrani pred prvostupanjskim sudom, ističe da nije počinio prekršaj za koji se tereti i ne osjeća se krivim, istovjetno obrani iznosi svoje pravno tumačenje stavka 10. i 11. članka 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama i smatra da u prekršajnom pravu nema mjesta analogiji, te iz ove odredbe nesporno proizlazi da ako operator nužne podatke ne prosljeđuje (ne omogućava uvid u iste) trećim osobama, izostavljaju se iz primjene odredbe članka 41. stavku 10. i 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Navode da u obrazloženju pobijane presude postoji potpuna proturječnost između onoga što je okrivljenik izjavio u svojoj obrani o svojoj krivnji i onoga što je prvostupanjski sud zaključio da je isti izjavio, odnosno da okr. pravna osoba nije priznala počinjenje prekršaja.

5. Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

6. Žalba nije osnovana.

7. Odlučujući o žalbi, te ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 202. stavka 1. PZ-a, uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je utvrdio, da presudom nisu na štetu okr. pravne osobe povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, obzirom na protek vremena od počinjenja prekršaja, pa do odlučivanja ovog Suda o žalbi okrivljenika, kao i da nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 1. točke 6., točke 7., točke 9. i točke 10. Prekršajnog zakona.

8. Suprotno tvrdnji žalitelja prvostupanjski sud nije počinio istaknutu bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka. Naime, odredbom članka 88. Prekršajnog zakona propisano je da je sud je dužan na temelju izvedenih dokaza potpuno i točno utvrditi činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke i s jednakom pažnjom utvrditi činjenice koje terete okrivljenika i koje mu idu u korist, kao i da sud slobodno cijeni dokaze i postojanje ili nepostojanje činjenica i pri tome nije ograničen ili vezan nikakvim dokaznim pravilima, naime, iz obrazloženja pobijane presude jasno proizlazi da je okr. pravna osoba iznoseći svoju obranu priznala bitne činjenice koje čine biće djela prekršaja pri tome pogrešno tumačeći odredbe članka 41. stavku 10. i 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a kako je to pravilno obrazložio prvostupanjski sud u pobijanoj presudi.

9. Prema tome, ako žalitelj smatra da je ta ocjena pogrešna, to može predstavljati žalbenu osnovu pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ali ne i bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka. Stoga, nije osnovana žalba okrivljenika zbog bitnih povreda odredaba prekršajnog postupka, Prvostupanjski sud dao je jasne razloge za krivnju okrivljenika.

10. Međutim, svi naprijed navedeni prigovori su u biti činjeničnog karaktera i njima žalitelj samo otkriva nezadovoljstvo ocjenom dokaza i zaključivanjem prvostupanjskog suda o postojanju prekršaja i krivnji okrivljenika, za što je sud dao valjane razloge.

11. Dakle, prvostupanjski sud je suprotno tvrdnji žalitelja u potpunosti i točno utvrdio činjenično stanje, te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno pravno označio djelo okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenog propisa, pravilno primijenio propis koji je vrijedio u vrijeme počinjenja djela prekršaja.

12. Nadalje, neosnovano žalitelj prigovara pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, jer je prvostupanjski sud na temelju rezultata provedenog prekršajnog postupka, provedenih materijalnih dokaza, zasnovao svoju odluku o krivnji okrivljenika, što je u pobijanoj presudi prvostupanjski sud valjano obrazložilo, radi čega se okr. pravna osoba zbog nepotrebnog ponavljanja upućuju na razloge pobijane presude koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

13. Činjenice koje terete okrivljenika su dokazane u dovoljnoj mjeri pa po ocjeni ovoga Suda provođenje daljnjih dokaza je nepotrebno jer je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno do sada provedenim dokazima, te daljnje izvođenje dokaza ne bi promijenilo već utvrđeno činjenično stanje i dovelo do drugačije odluke prvostupanjskoga suda.

14. Imajući u vidu pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i pravne kvalifikacije djela, ovaj Sud je našao da izrečena novčana kazna nije prestroga, a tim više što je izrečena novčana kazna u minimalnom iznosu (zapriječena novčana kazna je za pravnu osobu od 100.000,00 kn do 1.000.000,00 kn,), a kako žalitelji svoje žalbene navode u tom dijelu nije ničim potkrijepilo to ovaj sud nije našao razloga za ublažavanjem izrečene novčane kazne i ne postoji zakonska mogućnost za izricanjem mjere upozorenja-opomene (čl. 43. Prekršajnog zakona).

15. Odluka o troškovima postupka također je utemeljena na zakonu.

16. Zbog izloženih razloga valjalo je žalbu okr. pravne osobe odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi.

17. Paušalni iznos troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3. c PZ-a, koji propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena krivnja okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika. Paušalna je svota, sukladno članku 138. stavku 3. PZ-a određena u okvirima određenim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“, broj: 18/13.) u rasponu od 100,00 do 5.000,00 kuna, a s obzirom na složenost i trajanje postupka.

U Zagrebu, 8. srpnja 2022.

ZAPISNIČAR :

Diana Pavlečić, v. r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Miroslav Malacko, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu u 4 otpravka:
za spis, -okrivljenika i tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenicu
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice

Edita Vrkljan



**PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA**

376 HAKOM

Primljeno: 07.02.2023., 11:15:49 h		
Klasifikacijska oznaka: 344-08/21-06/06	Ustrojstvena jedinica: 376-08/MB2	
Uredžbeni broj: 440-23-14	Prilozi: 0	Vrijednost:



d3243833